PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2015/296

ze dne 24. února 2015,

kterým se stanoví procesní opatření pro spolupráci mezi členskými státy v oblasti elektronické identifikace podle čl. 12 odst. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES [1], a zejména na čl. 12 odst. 7 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Spolupráce mezi členskými státy, pokud jde o interoperabilitu a bezpečnost systémů elektronické identifikace, je nezbytná k podpoře vysoké úrovně důvěryhodnosti a bezpečnosti odpovídající míře rizika v těchto systémech.

(2) Ustanovení čl. 7 písm. g) nařízení (EU) č. 910/2014 ukládá oznamujícímu členskému státu povinnost poskytnout ostatním členským státům popis dotčeného systému šest měsíců předem, aby členské státy mohly spolupracovat způsobem popsaným v čl. 12 odst. 5 nařízení (EU) č. 910/2014.

(3) Spolupráce mezi členskými státy vyžaduje zjednodušené postupy. Interoperability a bezpečnosti systémů elektronické identifikace nelze dosáhnout pomocí postupů prováděných v různých jazycích. Používání angličtiny v rámci spolupráce by mělo usnadnit dosažení interoperability a bezpečnosti systémů elektronické identifikace, avšak překlady již existující dokumentace by neměly představovat nepřiměřenou zátěž.

(4) V členských státech jsou různé prvky systémů elektronické identifikace spravovány různými orgány nebo subjekty. K umožnění účinné spolupráce a zjednodušení správních postupů je vhodné zajistit, aby v každém členském státě existovalo jednotné místo, jehož prostřednictvím lze kontaktovat příslušné orgány a subjekty tohoto členského státu.

(5) Výměna informací, zkušeností a osvědčených postupů mezi členskými státy usnadňuje vývoj systémů elektronické identifikace a slouží jako nástroj k dosažení technické interoperability. Potřeba této spolupráce je zvláště opodstatněná, pokud jde o úpravy již oznámených systémů elektronické identifikace, změny systémů elektronické identifikace, o nichž byly členským státům poskytnuty informace před oznámením, a výskyt důležitých událostí nebo incidentů, které mohou ovlivnit interoperabilitu nebo bezpečnost systémů elektronické identifikace. Členské státy by rovněž měly mít k dispozici prostředky k vyžádání si tohoto druhu informací týkajících se interoperability a bezpečnosti systémů elektronické identifikace od jiných členských států.

(6) Vzájemné hodnocení systémů elektronické identifikace by se mělo považovat za proces vzájemného učení, který pomáhá vybudovat důvěru mezi členskými státy a zajišťuje interoperabilitu a bezpečnost oznámených systémů elektronické identifikace. K tomu je třeba, aby oznamující členské státy poskytovaly dostatečné informace o svých systémech elektronické identifikace. Rovněž je však třeba zohlednit potřebu členských států zachovat důvěrnost některých informací, pokud je to nezbytně nutné kvůli bezpečnosti.

(7) Aby bylo zajištěno, že proces vzájemného hodnocení bude nákladově efektivní a povede k jasným a přesvědčivým výsledkům, a aby se zamezilo zbytečnému zatěžování členských států, měly by členské státy společně provést jedno vzájemné hodnocení.

(8) Při spolupráci ve věcech týkajících se systémů elektronické identifikace, včetně provádění vzájemných hodnocení, by členské státy měly zohlednit posudky nezávislých třetích stran, pokud jsou k dispozici.

[1] Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73.

(9) Za účelem usnadnění procesních opatření k dosažení cílů uvedených v čl. 12 odst. 5 a 6 nařízení (EU) č. 910/2014 by měla být zřízena síť pro spolupráci. Zajistí se tím existence fóra, které bude moci obsáhnout všechny členské státy a formálním způsobem je zapojit do spolupráce v praktických věcech údržby rámce interoperability.

(10) Síť pro spolupráci by měla posuzovat formuláře návrhů oznámení poskytované členskými státy podle čl. 7 písm. g) nařízení (EU) č. 910/2014 a vydávat stanoviska, v nichž se vyjádří k souladu systémů popsaných ve formulářích návrhů oznámení s požadavky článku 7, čl. 8 odst. 1 až 2 a čl. 12 odst. 1 uvedeného nařízení a s prováděcím aktem uvedeným v čl. 8 odst. 3 uvedeného nařízení. Ustanovení čl. 9 odst. 1 písm. e) nařízení (EU) č. 910/2014 ukládá oznamujícím členským státům povinnost popsat způsob, jakým oznámený systém elektronické identifikace plní požadavky na interoperabilitu podle čl. 12 odst. 1 nařízení (EU) č. 910/2014. Členské státy by při přípravě na splnění své povinnosti podle čl. 9 odst. 1 písm. e) nařízení (EU) č. 910/2014, totiž poskytnout Komisi popis, jak oznámený systém elektronické identifikace splňuje požadavky na interoperabilitu podle čl. 12 odst. 1 nařízení (EU) č. 910/2014, měly zejména zohlednit stanoviska sítě pro spolupráci.

(11) Všechny strany zapojené do oznamování by měly stanovisko sítě pro spolupráci vzít na vědomí jako vodítko pro celý proces spolupráce, oznamování a interoperability.

(12) K zajištění efektivity procesu vzájemného hodnocení prováděného podle tohoto rozhodnutí je vhodné, aby síť pro spolupráci poskytovala členským státům pokyny.

(13) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle článku 48 nařízení (EU) č. 910/2014,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Cíl

Toto rozhodnutí v souladu s čl. 12 odst. 7 nařízení stanoví procesní opatření pro usnadnění spolupráce mezi členskými státy v rozsahu nezbytném k zajištění interoperability a bezpečnosti systémů elektronické identifikace, jež členské státy hodlají oznámit nebo oznámily Komisi. Opatření se týkají zejména:

a) výměny informací, zkušeností a osvědčených postupů v oblasti systémů elektronické identifikace a posouzení relevantního vývoje v odvětví elektronické identifikace, jak stanoví kapitola II;

b) vzájemného hodnocení systémů elektronické identifikace, jak stanoví kapitola III; a

c) spolupráce prostřednictvím sítě pro spolupráci, jak stanoví kapitola IV.

Článek 2

Jazyk spolupráce

1. Nedohodnou-li se dotčené členské státy jinak, jazykem spolupráce je angličtina.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, členské státy nejsou povinny překládat podklady uvedené v čl. 10 odst. 2, pokud by to znamenalo nepřiměřenou zátěž.

Článek 3

Jednotná kontaktní místa

1. Každý členský stát pro účely spolupráce mezi členskými státy podle čl. 12 odst. 5 a 6 nařízení (EU) č. 910/2014 určí jednotné kontaktní místo.

2. Každý členský stát sdělí informace o jednotném kontaktním místě ostatním členským státům a Komisi. Komise zveřejní seznam jednotných kontaktních míst on-line.

KAPITOLA II

VÝMĚNA INFORMACÍ, ZKUŠENOSTÍ A OSVĚDČENÝCH POSTUPŮ

Článek 4

Výměna informací, zkušeností a osvědčených postupů

1. Členské státy sdílejí informace, zkušenosti nebo osvědčené postupy v oblasti systémů elektronické identifikace s ostatními členskými státy.

2. Každý členský stát patřičně informuje ostatní členské státy, pokud zavádí kterékoli z následujících změn, vývojů nebo úprav, jež se týkají interoperability nebo úrovní záruky dotčeného systému:

a) vývoj nebo úpravy již oznámeného systému elektronické identifikace, které nevyžadují oznámení podle čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) č. 910/2014;

b) změny, vývoj nebo úpravy popisu systému elektronické identifikace poskytnutého podle čl. 7 písm. g) nařízení (EU) č. 910/2014, pokud k nim došlo před oznámením.

3. Pokud se členský stát dozví o jakémkoli významném vývoji nebo incidentu, který nesouvisí s jeho oznámeným systémem elektronické identifikace, ale může ovlivnit bezpečnost jiných oznámených systémů elektronické identifikace, uvědomí o tom ostatní členské státy.

Článek 5

Žádost o informace týkající se interoperability a bezpečnosti

1. Pokud se členský stát domnívá, že k zajištění interoperability mezi systémy elektronické identifikace jsou zapotřebí další informace, které nebyly dosud poskytnuty členským státem oznamujícím systém elektronické identifikace, může si od tohoto druhého státu uvedené informace vyžádat. Oznamující členský stát uvedené informace poskytne, ledaže:

a) uvedené informace nemá a jejich získání by znamenalo nepřiměřenou administrativní zátěž;

b) uvedené informace se týkají veřejné bezpečnosti nebo národní bezpečnosti;

c) uvedené informace se týkají obchodních, profesních nebo firemních tajemství.

2. Za účelem zlepšení bezpečnosti systémů elektronické identifikace si členský stát, který má bezpečnostní obavy týkající systému, jenž byl oznámen nebo jehož oznámení probíhá, může vyžádat informace týkající se těchto bezpečnostních obav. Dožádaný členský stát poté poskytne všem členským státům relevantní informace potřebné ke zjištění, zda došlo k narušení bezpečnosti uvedenému v článku 10 nařízení (EU) č. 910/2014, nebo ke zjištění, zda existuje reálné riziko, že k takovému narušení může dojít, ledaže:

a) uvedené informace nemá a jejich získání by znamenalo nepřiměřenou administrativní zátěž;

b) uvedené informace se týkají veřejné bezpečnosti nebo národní bezpečnosti;

c) uvedené informace se týkají obchodních, profesních nebo firemních tajemství.

Článek 6

Výměna informací prostřednictvím jednotných kontaktních míst

Členské státy si vyměňují informace podle článků 4 a 5 prostřednictvím jednotných kontaktních míst a poskytují příslušné požadované informace bez zbytečného odkladu.

KAPITOLA III

VZÁJEMNÉ HODNOCENÍ

Článek 7

Zásady

1. Vzájemné hodnocení je mechanismus spolupráce mezi členskými státy, jehož účelem je zajistit interoperabilitu a bezpečnost oznámených systémů elektronické identifikace.

2. Účast hodnotících členských států je dobrovolná. Členský stát, jehož systém elektronické identifikace má být předmětem vzájemného hodnocení, nemůže odmítnout účast žádného hodnotícího členského státu na procesu vzájemného hodnocení.

3. Každý členský stát, který se účastní vzájemného hodnocení, nese všechny náklady, které mu účastí na tomto procesu vzniknou.

4. Veškeré informace získané v rámci procesu vzájemného hodnocení lze použít pouze pro tento účel. Zástupci členských států, kteří provádějí vzájemné hodnocení, nesmí vyzradit třetím stranám žádné citlivé nebo důvěrné informace získané v průběhu vzájemného hodnocení.

5. Hodnotící členský stát informuje o veškerých možných střetech zájmů, jimž by mohli být vystaveni jím jmenovaní zástupci, kteří se účastní činností v rámci vzájemného hodnocení.

Článek 8

Zahájení procesu vzájemného hodnocení

1. Proces vzájemného hodnocení může být zahájen jedním ze dvou způsobů:

a) členský stát požádá o vzájemné hodnocení svého systému elektronické identifikace;

b) členský stát nebo členské státy vyjádří zájem provést vzájemné hodnocení systému elektronické identifikace jiného členského státu. V žádosti uvedou důvody, proč chtějí provést vzájemné hodnocení, a vysvětlí, jak vzájemné hodnocení přispěje k interoperabilitě nebo bezpečnosti systémů elektronické identifikace členských států.

2. Žádost podle odstavce 1 se oznámí síti pro spolupráci podle odstavce 3. Všechny členské státy, které se hodlají účastnit vzájemného hodnocení, do jednoho měsíce uvědomí síť pro spolupráci.

3. Členský stát, jehož systém elektronické identifikace má být předmětem vzájemného hodnocení, poskytne síti pro spolupráci tyto informace:

a) systém elektronické identifikace, který má být předmětem vzájemného hodnocení;

b) hodnotící členský stát (členské státy);

c) časový harmonogram pro předložení očekávaného výsledku síti pro spolupráci a

d) ujednání o způsobu provádění vzájemného hodnocení podle čl. 9 odst. 2.

4. Systém elektronické identifikace nemůže být předmětem dalšího vzájemného hodnocení po dobu dvou let od uzavření vzájemného hodnocení, nedá-li k tomu souhlas síť pro spolupráci.

Článek 9

Příprava vzájemného hodnocení

1. Hodnotící členské státy poskytnou členskému státu, jehož systém elektronické identifikace je předmětem vzájemného hodnocení, jména a kontaktní údaje svých zástupců provádějících vzájemné hodnocení, a to do dvou týdnů poté, co hodnotící členské státy podle čl. 8 odst. 2 informovaly o svém záměru účastnit se vzájemného hodnocení. Členský stát, jehož systém elektronické identifikace je předmětem vzájemného hodnocení, smí odmítnout účast kteréhokoli zástupce v případě střetu zájmů.

2. S ohledem na pokyny poskytnuté sítí pro spolupráci se členský stát, jehož systém elektronické identifikace je předmětem vzájemného hodnocení, a hodnotící členské státy dohodnou na:

a) rozsahu a opatřeních vzájemného hodnocení na základě oblasti působnosti čl. 7 písm. g) nebo čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) č. 910/2014 a zájmu vyjádřeného hodnotícími členskými státy ve fázi zahájení;

b) časovém harmonogramu činností v rámci vzájemného hodnocení, a to určením konečného termínu, který nemůže být určen později než 3 měsíce poté, co hodnotící členské státy poskytly jména a kontaktní údaje svých zástupců podle odstavce 1;

c) jiných organizačních opatřeních týkajících se procesu vzájemného hodnocení.

Členský stát, jehož systém elektronické identifikace je předmětem vzájemného hodnocení, informuje o dohodě síť pro spolupráci.

Článek 10

Průběh vzájemného hodnocení

1. Zúčastněné členské provádějí vzájemné hodnocení společně. Zástupci členských států vyberou ze svého středu jednoho zástupce, který vzájemné hodnocení koordinuje.

2. Členský stát, jehož systém elektronické identifikace je předmětem vzájemného hodnocení, poskytne hodnotícím členským státům formulář oznámení předloženého Komisi, nebo popis systému podle čl. 7 písm. g) nařízení (EU) č. 910/2014, pokud dotčený systém elektronické identifikace dosud nebyl oznámen. Rovněž musí být poskytnuty veškeré podklady a další důležité informace.

3. Vzájemné hodnocení může mimo jiné zahrnovat jedno nebo více z těchto opatření:

a) posouzení příslušné dokumentace;

b) přezkum procesů;

c) technické semináře a

d) zohlednění posudku nezávislé třetí strany.

4. Hodnotící členské státy si mohou vyžádat další dokumentaci související s oznámením. Členský stát, jehož systém elektronické identifikace je předmětem vzájemného hodnocení, uvedené informace poskytne, ledaže:

a) uvedené informace nemá a jejich získání by znamenalo nepřiměřenou administrativní zátěž;

b) uvedené informace se týkají veřejné bezpečnosti nebo národní bezpečnosti;

c) uvedené informace se týkají obchodních, profesních nebo firemních tajemství.

Článek 11

Výsledek vzájemného hodnocení

Hodnotící členské státy ve lhůtě jednoho měsíce od ukončení procesu vzájemného hodnocení vyhotoví zprávu a předloží ji síti pro spolupráci. Členové sítě pro spolupráci si mohou od členského státu, jehož systém elektronické identifikace byl předmětem vzájemného hodnocení, nebo od hodnotících členských států vyžádat další informace nebo objasnění.

KAPITOLA IV

SÍŤ PRO SPOLUPRÁCI

Článek 12

Zřízení a metody práce

Zřizuje se síť na podporu spolupráce podle čl. 12 odst. 5 až 6 nařízení (EU) č. 910/2014 (dále jen „síť pro spolupráci“). Síť pro spolupráci vykonává svou činnost formou zasedání a písemného postupu.

Článek 13

Formulář návrhu oznámení

Poskytuje-li oznamující členský stát popis svého systému elektronické identifikace podle čl. 7 písm. g) nařízení (EU) č. 910/2014, poskytne síti pro spolupráci řádně vyplněný formulář návrhu oznámení a veškerou potřebnou průvodní dokumentaci, jak stanoví čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) č. 910/2014 a prováděcí akt uvedený v čl. 9 odst. 5 nařízení (EU) č. 910/2014.

Článek 14

Úkoly

Síť pro spolupráci je pověřena:

a) usnadněním spolupráce mezi členskými státy, pokud jde o vytvoření a fungování rámce interoperability podle čl. 12 odst. 5 až 6 nařízení (EU) č. 910/2014, a to prostřednictvím výměny informací;

b) zavedením metod pro účinnou výměnu informací o všech otázkách v oblasti elektronické identifikace;

c) posuzováním relevantního vývoje v odvětví elektronické identifikace a projednáváním a rozvojem osvědčených postupů v oblasti interoperability a bezpečnosti pro systémy elektronické identifikace;

d) přijímáním stanovisek k vývoji souvisejícímu s rámcem interoperability podle čl. 12 odst. 2 až 4 nařízení (EU) č. 910/2014;

e) přijímáním stanovisek k vývoji v oblasti minimálních technických specifikací, norem a postupů týkajících se úrovní záruky, jež jsou stanoveny v prováděcím aktu přijatém podle čl. 8 odst. 3 nařízení (EU) č. 910/2014 a v pokynech doprovázejících uvedený prováděcí akt;

f) přijímáním pokynů týkajících se rozsahu a opatření vzájemného hodnocení;

g) přezkumem výsledků vzájemných hodnocení podle článku 11;

h) přezkumem vyplněného formuláře návrhu oznámení;

i) přijímáním stanovisek, jak systém elektronické identifikace, jenž má být oznámen a jehož popis byl poskytnut v souladu s čl. 7 písm. g) nařízení (EU) č. 910/2014, splňuje požadavky článku 7, čl. 8 odst. 1 až 2 a čl. 12 odst. 1 uvedeného nařízení a prováděcího aktu uvedeného v čl. 8 odst. 3 uvedeného nařízení.

Článek 15

Členství

1. Členy sítě pro spolupráci jsou členské státy a země Evropského hospodářského prostoru.

2. Předseda přizve zástupce přistupujících zemí k účasti na zasedáních sítě pro spolupráci jako pozorovatele ode dne podpisu smlouvy o přistoupení.

3. Předseda může po konzultaci se sítí pro spolupráci přizvat odborníky, kteří v síti pro spolupráci běžně nepracují a kteří mají zvláštní odbornost v souvislosti s určitým tématem na programu jednání, aby se *ad hoc* účastnili práce v síti pro spolupráci nebo podskupině. Kromě toho může předseda po konzultaci se sítí pro spolupráci udělit jednotlivcům a organizacím status pozorovatele.

Článek 16

Činnost

1. Zasedáním sítě pro spolupráci předsedá Komise.

2. Síť pro spolupráci může po dohodě s Komisí zřizovat podskupiny pro přezkoumání konkrétních otázek na základě mandátu definovaného sítí pro spolupráci. Tyto podskupiny zaniknou, jakmile splní svůj mandát.

3. Členové sítě pro spolupráci i přizvaní odborníci a pozorovatelé jsou povinni zachovávat profesní tajemství stanovené Smlouvami a jejich prováděcími pravidly, jakož i dodržovat bezpečnostní pravidla Komise o ochraně utajovaných skutečností EU stanovená v příloze rozhodnutí Komise 2001/844/ES, ESUO, Euratom ([1]). Pokud tyto povinnosti nedodrží, může Komise přijmout veškerá vhodná opatření.

4. Síť pro spolupráci zasedá v prostorách Komise. Komise zajišťuje sekretářské služby.

5. Síť pro spolupráci zveřejní svá stanoviska přijatá podle čl. 14 písm. i) na internetových stránkách vyhrazených pro tento účel. Pokud stanovisko obsahuje důvěrné informace, síť pro spolupráci přijme pro účely takového zveřejnění nedůvěrnou verzi dotčeného stanoviska.

6. Síť pro spolupráci přijme prostou většinou svých členů svůj jednací řád.

Článek 17

Výdaje na zasedání

1. Komise neodměňuje ty, kdo se podílejí na činnostech sítě pro spolupráci, za jejich služby.

2. Komise může účastníkům zasedání sítě pro spolupráci poskytnout náhradu vynaložených cestovních výdajů. Náhrada se poskytuje v souladu s předpisy platnými v rámci Komise a v mezích disponibilních prostředků, které jsou útvarům Komise přiděleny v rámci ročního postupu pro přidělování zdrojů.

Článek 18

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 24. února 2015.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

([1]) Rozhodnutí Komise 2001/844/ES, ESUO, Euratom ze dne 29. listopadu 2001, kterým se mění její jednací řád (Úř. věst. L 317, 3.12.2001, s. 1).